

múrga 1° „vită neagră” — în graiurile de vest (Żelechowski, 458 scrie: „bou negru“ !); 2° „nume de oaie de o anumită culoare” — în graiurile transcarpatice. Etimol.: < rom. *múrga* „id.” (fem.) < *murg* (Dzendzelivs’kyj, *Vivčars’ka leksyka*, 108). Derivat propriu, cu suf. -án’a: *murgán’a* „nume de oaie de o anumită culoare”, cf. *kačurán’a*, formație similară. Vezi și *murgátyj*.

murgátyj „murg”, „castaniu închis” (Żelechowski, 458). Etimol.: < rom. *murg* „id.” (Miklosich, *EWSl.*, 204), cu suf. adjectival -át-yj. În rom. cuvântul pare a fi autohton (Capidan, *Alb.-rom.*, 478—479 și 540—541, *Poghirc*, 24). Referindu-se la rus. *murúgij* și la ucr. *muruhýj* „id.”, M. Vasmer atrage atenția că ele „trebuie separate de bg. *murg*, *muráv*, scr. *mürgast*, *mürgovast*, rom. *murg.*, alb. *murk*, *murgu*, care sînt străine de slavă” (*REW*, II, 177). Var. cu alte suf. adjectivale: *murgástyj*, *murgávyj*, *murgátyj*, au fără suf.: *múrgyj*, *murhij*, vezi § 31 (Żelechowski, *ibid.*). Vezi și *múrga*.

murhij, **murhýj**, vezi *murgátyj*.

mušija, vezi *mošija*.

mutatór’a termen păstoresc „?” — în graiurile transcarpatice (Dzendzelivs’kyj, *Vivčars’ka leksyka*, 109). Etimol.: < rom. *mutătoare* „stîină provizorie, alăturarea de stîna cea mare, care poate fi mutată dintr-un loc în altul” — în Muntenia de nord și Transilvania (*ALRM* II, vol. I, h. 104) < part. *mutát*, de la *a mutá* < lat. *mutare*, cu suf. -oáre (*Pascu*, 50—51). Vezi și *mutáty*. Despre ó, vezi § 17.

mutáty, termen păstoresc „?” — în graiurile transcarpatice. Etimol.: J. Dzendzelivs’kyj compară cu rom. *a muta* (*Vivčars’ka leksyka*, 109). Într-adevăr, în rom. *a mutá* < lat. *mutare* înseamnă și „a duce oile dintr-o pășune teminată în alta proaspătă” (*DA*, ms., s.v. *a mutá*, sensul 2°). Vezi și *mutatór’a*.

mýc’ka „lină de pe mieii tineri” — în graiurile huțule și transcarpatice (*Hrinčenko*, 429). Etimol.: formație proprie, cu suf. -k-a, de la rom. *miță* < lat. *agnicius* „de miel” (*Candrea — Densusianu*, nr. 1142, *Scheludko*, 139). Derivate: *myc’kovýj*, cu suf. adjectival -ov-ýj; *myc’kovýna* „postav din lină de miel”, de la tema adjectivală *myc’kóv-*, cu suf. -ýna.

mýgla „stivă de lemne” — în graiurile transcarpatice și huțule (*Hrinčenko*, 422). Etim. 1.: < rom. *mîglă* „id.” < magh. *maglya* (*Scheludko*, 139, *Hravec*, 43). Derivat propriu: *myglóváty* „a sorta lemnele tăiate, așezîndu-le în mîgle” (*Hrinčenko*, *ibid.*), cu suf. verbal -ová-ty. Vezi și *mygláš*.

mygláš „muncitor care sortează lemnele tăiate, așezîndu-le în mîgle” — la huțuli (*Hrinčenko*, 422). Etimol.: < rom. *mîglăș* < *mîglă*, cu suf. -áš, cf. *aréndă* — *arendăș*, *plútă* — *plutăș* etc.

N

nanáika 1° „nănașă” (la botez) — în graiurile transcarpatice (Dzendzelivs’kyj, *Atlas Transcarp.*, h. 50, p.c. 1—26, 28, 31—61, 69, 76—87, 90, 92—97, 103, 105—107, 111, 112, 127—133, 154, 159, 160, 163—168, 184, 191—193, 196—203). Derivat cu suf. -úl’a: *nanaškúl’a* (*ibid.*, p.c. 68, 73—75, 98—101), cunoscut, ca regionalism, și în ucr. literară (*Ukr.-russk. slovar’*, 624, cu un citat din opera lui P.S. Kozlan’úk). 2° „nănașă” (la nuntă) — în graiurile nistriene, podoliene, de stepă, în bazinul inferior al Nistrului (*Dejna*, 124, *Žylko*, 110, Dzendzelivs’kyj, *Leksyka*, 29—31, pct. 27). Etimol.: < rom.